

СЛУЖБАТА НА ПАВЛЕ ВО КОРИНТ

„Тогаш Господ
му рече на
Павле во ноќно
видение: „Не
плаши се,
зборувај и не
молчи, зашто
Јас сум со тебе
и никој не ќе
може да ти
наштети, зашто
имам многу
народ во овој
град“
(Дела 18:9-10)

По Посланието до Римјаните, Посланијата до Коринтјаните се најдолгите посланија напишани од Павле.

Двете зачувани писма се напишани со само неколку недели разлика. Во нив наоѓаме практични совети за решавање на тешки ситуации што произлегуваат од несогласувања меѓу браќа и сестри.

За правилно да ја разбереме нивната порака, прво мора да го знаеме контекстот во кој се напишани.

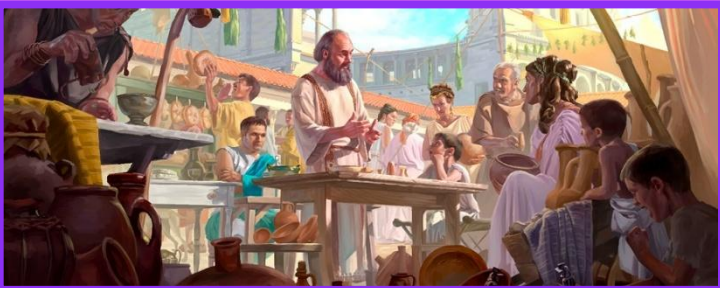
Повикот на Павле

Патувањето до Коринт

Градот Коринт

Коринтјаните

Писмата до Коринтјаните

ПОВИКОТ НА ПАВЛЕ

„Павле, апостол (не од луѓе, ниту преку човек, туку преку Исуса Христа и Бог Отецот, Кој Го воскресна од мртвите)” (Галатите 1:1)

Покрај дванаесетте избрани од Исус, Библијата споменува и други апостоли како што се Матиј (Дела 1:26), Варнава (Дела 14:4), Јаков и Павле (1 Коринтјаните 15:7-9).

Како Павле станал апостол?

Според Исусовиот избор (Гал. 1:1)

Кога беше избран?

Од утробата на мајка си (Гал. 1:15)

Кога беше повикан?

На патот кон Дамаск (Дела 22:6-7)

Чиј апостол беше тој?

Од незнабошците (Гал. 2:9)

Од моментот на неговото повикување, животот на Павле беше центриран на Исус. Тој размислуваше за Исус, зборуваше за Исус, го споделуваше Исус со сите.

Поради оваа причина, од првиот момент кога пристигнал во Коринт, Исус бил во центарот на нивната порака (1. Кор. 2:2).

ПАТУВАЊЕТО ДО КОРИНТ

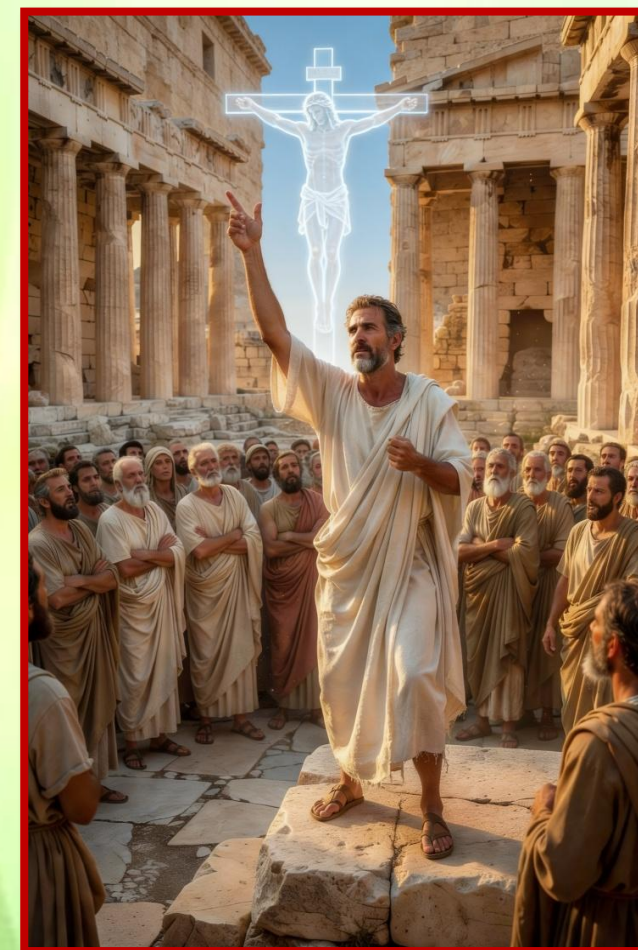
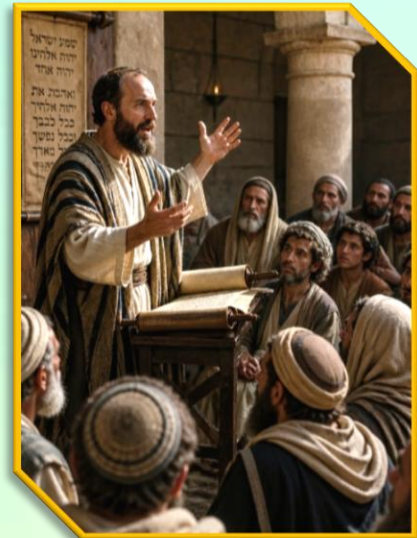
„После овие настани, Павле ја напушти Атина и отиде во Коринт“ (Дела 18:1)

На своето второ мисионерско патување, Павле бил принуден од Светиот Дух да оди во Европа (Дела 16:6-10). Таму бил протеран од Филипи (Дела 16:12, 38-39), од Солун (Дела 17:1, 5, 9-10) и од Берија (Дела 17:13-14).

Во Атина, откако им проповедал на Евреите во синагогата и на незнабошците на пазарот, бил повикан да проповеда на Ареопагот (Дела 17:16-21). По еден елоквентен говор, само малкумина го прифатиле Исус (Дела 17:34).

Напуштајќи ја Атина, Павле отишол во Коринт и им се придружил на Акила и Прискила, со кои работел правејќи шатори (Дела 18:1-3).

Како што му беше обичај, тој почна да им проповеда на Евреите во синагогата, а потоа и на незнабошците (Дела 18:4-8). За време на престојот во Коринт, и по „разочарувањето“ од Атина, Павле одлучи да не се служи со човечка мудрост, туку да проповеда само за „Исуса Христа, и тоа распнат“ (1. Коринќаните 2:2).

ГРАДОТ КОРИНТ

„Зашто навистина има многу „богови“ и многу „господари““ (1.Коринќаните 8:5)

Коринт бил срамнет со земја од Рим во 146 година п.н.е. Подоцна, Јулиј Цезар испратил колонија од ветерани и слободни луѓе таму во 46 година п.н.е. Конечно, градот целосно се обновил во 44 година п.н.е. До времето кога Павле го посетил, тој веќе бил важен трговски центар.

Важноста на Коринт лежела во неговата локација, на Коринтскиот истмус, снабдуван од две важни трговски пристаништа: Лехеон, на Коринтскиот Залив; и Кенхреја, на Саронскиот Залив.

Неговите деловни потфати му овозможиле на Павле да работи како изработувач на шатори. Но, богатството на Коринт (кое можело да се спореди со богатството на Атина) имало неколку недостатоци.

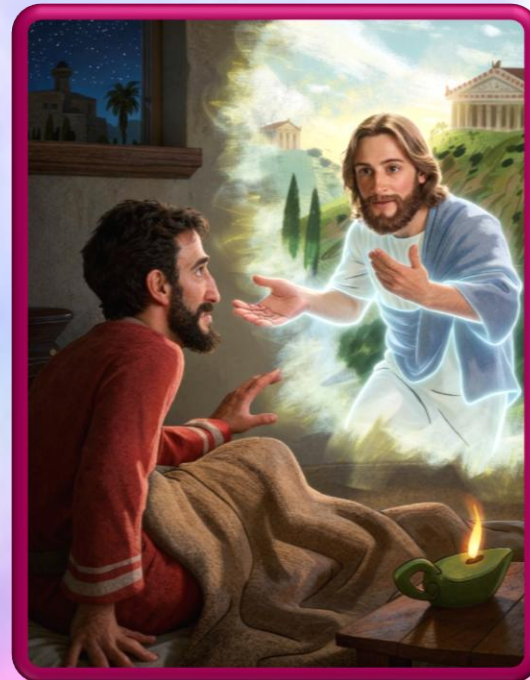

Идолопоклонството и сексуалниот неморал го исполниле градот и ја проникнале неговата култура. Голем дел од пораката на Павле до Коринтјаните се обидува да ги искорени овие проблеми што се вовлекувале во црквата.

КОРИНЌАНИТЕ

„Тогаш Господ му рече на Павле во ноќно видение: „Не плаши се, туку зборувај и не молчи!“ (Дела 18:9)

Евреите од Коринт ја отфрлиле пораката, принудувајќи го Павле да ја напушти синагогата и да почне да се среќава со незнабошците во куќа веднаш до синагогата (Дела 18:4-7).

„Развратеноста што ја сведочел меѓу незнабошците, како и презирот и навредите од Евреите, му предизвикале голема душевна болка. Се сомневал во мудроста да се обиде да изгради црква со материјалот што го нашол таму“ (Е. Г. В. ХАп. стр. 203).

Во тој момент, Исус се појавил во ноќно видение за да го охрабри Павле да продолжи со својата работа меѓу Коринтјаните, уверувајќи го дека има многумина кои ќе ја прифатат пораката (Дела 18:9-10).

Зајакнат од оваа визија, Павле останал во Коринт година и пол (Дела 18:11). Конечно, Евреите го довеле Павле пред судовите (Дела 18:12-13). Додека го напуштил Коринт, веќе била основана голема црква (Дела 18:18).

ПИСМАТА ДО КОРИНЌАНИТЕ

„Зашто ми е јавено за вас, браќа мои, од луѓето на Хлое, дека меѓу вас има караници“ (1. Коринќаните 1:11)

1 Коринтјаните 1-6

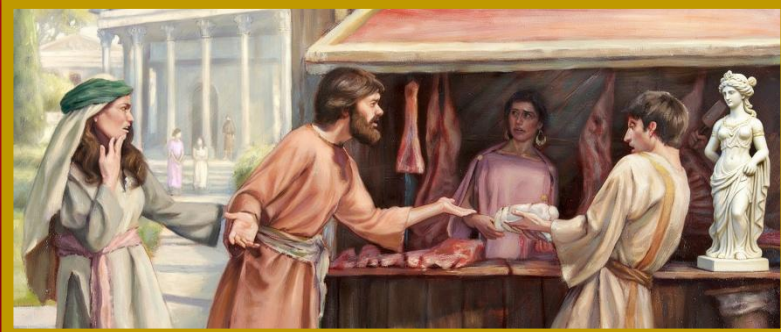
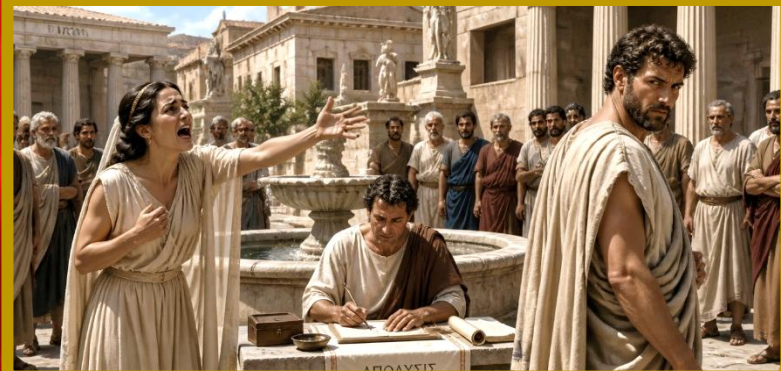
Информиран од Хлое за неколку проблеми што постојат во црквата, Павле ги опоменува за: фракции; сексуален неморал; судири и проституција.

1 Коринтјаните 7-16

Семејството на Клое му донело и писмо со неколку прашања од црквата на кои Павле одговорил во врска со: бракот; разводот; целибатот; храната жртвувана на идоли; однесувањето во богослужбата; употребата на духовните дарови и воскресението.

2 Коринтјани

Ова е второто послание кое е зачувано, иако Павле напишал уште неколку (можеби пред двете што преживеале и/или во интервалот меѓу нив). Тој ги пофалува Коринтјаните за начинот на кој решиле некои проблеми, но ги поттикнува да го гледаат светот низ призмата на евангелието, избегнувајќи го влијанието на околната култура.

„Божјите гласници во големите градови не треба да бидат обесхрабрани од безбожноста, неправдата и изопаченоста со кои се повикани да се соочат додека се обидуваат да ја објават добрата вест за спасението. Господ би ги охрабрил сите што работат на овој начин со истата порака што му ја дал на апостол Павле во безбожниот град Коринт: „Не бој се, туку зборувај и не молчи, зашто Јас сум со тебе и никој нема да може да ти наштети, зашто имам многу луѓе во овој град.“ Дела 18:9, 10. [...] Во секој град, колку и да е полн со насилство и криминал, има многумина кои, со соодветна поука, можат да научат да го следат Исус. Спасителната вистина на тој начин може да им се соопшти на илјадници, водејќи ги да го прифатат Христос како свој личен Спасител.“

Е. Г. В. (Пророци и цареви, стр. 207)